

I.

Indberetning

til Indenrigsministeriet

om

Undersøgelserne i Aarene 1876, 1877 og 1878.

Da dette er den første Indberetning, der afgives til det høje Ministerium af den under 11te Januar d. A. nedsatte Commission for Ledelsen af de geologiske og geographiske Undersøgelser i Grønland ¹⁾, tillade vi os at forudskikke den Bemærkning, at vi vel kunde have ønsket at opsætte Redegjørelsen for de i Aarene 1876—78 foretagne Undersøgelsesrejser endnu nogen Tid, indtil der ogsaa kunde være fremlagt Resultaterne af de ikke afsluttede Arbejder; men vi ansee os ikke af den Grund berettigede til at undlade at sætte Ministeriet i Kundskab om det Standpunkt, hvortil Undersøgelserne for Tiden ere naaede. Vi skulle i det Følgende give en Oversigt over, hvad der i de forløbne 3 Aar er udrettet, samt hvilke Arbejder, der dels nærme sig en Afslutning, dels kun ere paabegyndte.

Det vil være det høje Ministerium bekjendt, at medunder tegnede Johnstrup under 25de August 1875 indgav et allerærbødigst Andragende om, at der maatte blive foretaget danske geologiske Undersøgelser i Lighed med, hvad der nu skeer i saa godt som alle Lande i Europa, og udhævede ved samme Lejlighed det Ønskelige i, at saadanne iværksattes i Grønland snarest muligt. Det hedder deri:

«Med Hensyn til Bilandene fortjener især det nævnte Land at undersøges baade i mineralogisk og geologisk Henseende, og det er ogsaa det af vore Bilande, der i den nyeste Tid har været Gjenstand for de fleste viden-

¹⁾ Ifølge Forslag til Ministeriet af medundertegnede Johnstrup.

skabelige Expeditioner. At Kjendskabet til dette Lands geognostiske Naturforhold er blevet saa udbredt, som det er, skyldes væsentlig de af danske Naturforskere foretagne videnskabelige Rejser, og navnlig Dr. Rinks i Aarene 1848—1851, hvortil dog ogsaa maa kunne henregnes Tydskeren Gieseckes i Aarene 1806—1813, forsaavidt som han sandsynligvis foretog den med Understøttelse af den danske Regjering ¹⁾).

Der staar dog meget tilbage at udforske i dette vidt udstrakte og yderst sparsomt befolkede Biland, og Danmark har en vis Forpligtelse til ikke at holde sig tilbage fra yderligere at anstille Undersøgelser, der tjene til at belyse nogle af de vigtigste physiske og geologiske Forhold i et Land, hvoraf Statskassen hæver ikke ubetydelige Indtægter. Navnlig maa jeg erindre om, at der alene for Tilladelsen til der at bryde et eneste Mineral, Kryolith, er i en længere Aarrække erlagt en Afgift af, saavidt jeg veed, omtrent 100000 Kroner aarligt. At dette Mineral har faaet en udstrakt teknisk Anvendelse, og Statskassen en saa betydelig aarlig Indtægt, skyldes udelukkende en dansk Videnskabsmands, Professor Thomsens, chemiske Undersøgelser.

Den Del af Grønland, som hidtil er bleven mindst undersøgt, og hvor der derfor helst maatte begyndes, er Sydlandet, navnlig Julianehaabs og Frederikshaabs Distrikter, hvori der findes forskjellige krystallinske Bjergarter, der have stor geologisk Betydning i og for sig og en paafaldende Lighed med nogle af dem, der forekomme paa den skandinaviske Halvø, men om hvis Udbredelse og Dannelsesmaade i Syd-Grønland der endnu vides saare lidt.

¹⁾ Herom er der givet nærmere Oplysninger i Indledningen til «Gieseckes mineralogiske Rejse i Grønland». 1878.

Istedetfor at gaa videre ind paa den herhen hørende mineralogiske og geologiske Detail, skal jeg hellere berøre et andet vigtigt, baade fysisk og geognostisk Spørgsmaal, nemlig Indlandsisens Udbredelse og Beskaffenhed. Herom hersker der endnu hos adskillige Naturforskere meget uklare Anskuelser, og der fremsættes ofte derom de mest phantastiske Theorier, ene og alene paa Grund af de mangelfulde Resultater, som ere erhholdte ved de faa og meget begrændsede Forsøg, der hidtil ere anstillede for at lære Indlandsisens Indre at kjende. Saadanne Paastande som, at der skal findes et isfrit, ja mulig endog af Mennesker beboet Land i det Indre af Grønland, og flere lignende ville aldrig grundigt kunne modbevises, naar man ikke foretager en eller flere Vandringer over Isen fra Vest- til Østkysten. Man vilde desuden derved faae at vide, om Indlandsisen danner et sammenhængende Dække over hele Indlandet, om den er afbrudt af større Fjeldstrækninger eller kun sporadisk gjennebrudt af enkelte Klippetoppe. At det sidste er Tilfældet paa flere Steder vides med Sikkerhed, men intet om disse Fjeldmassers Beskaffenhed. Et Foretagende, som det her nævnte, vilde naturligst sættes i Forbindelse med en fleraarig geognostisk Undersøgelse af Syd-Grønland, der er den Del af Landet, hvor der nærmest kan være Tale om en Vandring over Isen fra Vest- til Østkysten; man vilde da have god Lejlighed til fra forskjellige Punkter at foretage de nødvendige Recognosceringer og saa vælge Tid og Sted, alt eftersom det maatte vise sig gunstigt til Formaalets Opnaaelse.

At der ogsaa er en vid Mark til geologiske Forskninger i Nord-Grønland, skal jeg kun antyde uden at gaa ind paa de dertil hørende Enkeltheder, og navnlig af den Grund, at jeg er aldeles ubekjendt med, hvorvidt

den her fremsatte Plan til at foretage fleraarige geologiske Undersøgelser i Grønland vil finde den fornødne Understøttelse. Jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at, selv om man kun foreløbigt vil yde Bidrag for et vist, dog ikke altfor indskrænket Aaremaal, f. Ex. 5 Aar, vil der derved kunne indvindes Resultater for en Del af Syd-Grønlands Vedkommende, der kunne betragtes som et selvstændigt Hele, og man vil da altid kunne tage Beslutning om, hvorvidt den begyndte Virksomhed skal fortsættes eller ej.»

I. Undersøgelserne i 1876.

Da de fornødne Midler til at foretage de ovenfor antydede Undersøgelser vare bevilgede paa Finantsloven for 18^{76/77}, blev det i Begyndelsen af 1876 overdraget Assistent Steenstrup, der i Aarene 1871, 1872 og 1874 havde foretaget geognostiske Undersøgelser i Grønland, at berejse et **nøjere bestemt Parti af Julianehaabs Distrikt** i Forening med Cand. polyt. Kornerup og Premierlieutenant i Marinen G. Holm. Der skulde dels foretages geologiske og geographiske Bestemmelser, dels foreløbige Recognosceringer af Isranden; men Hovedvægten lagdes dog fornemmelig paa de førstnævnte Formaal.

Det lykkedes Steenstrup og Holm at faae opmaalt og undersøgt største Delen af et Terræn paa ikke mindre end 80 □ Mile, og der hjembragtes betydelige Samlinger af flere sjeldne Mineralier, hvoraf især bør nævnes Eudialyt, Arfvedsonit og Gieseckit. De vigtigere nordiske Ruiner i denne Egn, saasom ved Kakortok, Brattelid, Ruinerne ved Umiausat, Kordlortok og i Kingua bleve opmaalte og aftegnede af Kornerup, der ogsaa har leveret fortrinlige geologiske Tegninger baade fra Omegnen af Julianehaab og fra den sydligere beliggende Fjord, Tasermiut, hvortil der blev gjort en kortere

Udflugt i Slutningen af Efteraaret ¹⁾. At Steenstrup med Assistance af Holm i den korte Tid af neppe 3 Maaneder kunde see sig istand til at levere et geognostisk Oversigtskaart over et saa stort Terræn i dette bjergfulde og aldeles uvej-somme Land, skyldes for en væsentlig Del den Omstændighed, at den Førstnævnte havde havt Lejlighed til at gjøre sig be-kjendt med Hovedtrækkene i denne Egns Bjergbygning i 1874, og at Expeditionen i Sommeren 1876 var særlig begunstiget af godt Vejr. I Overensstemmelse med den lagte Plan foretoges der ogsaa flere Recognosceringer af Isen i den inderste Del af Fjordene.

Paa tidligere optagne Kaart over Julianehaabs Distrikt findes aflagt 3 isolerede Fjelde, de saakaldte Jomfruer, be-liggende en 3—5 Mil indenfor Randen af Indlandsisen, og de nævnte Fjelde maatte derfor ansees for at være et passende Maal under en Recognoscering af Isens Beskaffenhed i denne Egn. Resultatet af Undersøgelserne var, hvilket ogsaa fremgaar af Steenstrups og Holms Kaart over Julianehaabs Fjordene, at det, der her paa de ældre Kaart er aflagt som en temmelig regelmæssig Isrand, er et helt System af mægtige, flere Mile lange Isbræer i store, udstrakte Fjeldpartier, og at Grændsen for den egentlige Indlandsis ligger betydeligt længere borte, end man havde havt Grund til at vente. Ingen af de under-søgte Bræer egnede sig derfor til Udgangspunkt for en Indtrængen paa Indlandsisen, da Isen her er i en overordentlig Grad ujævn og fuld af store og dybe Kløfter paa Grund af Bevægelsen ned

¹⁾ Den af Assistent Steenstrup afgivne Beretning om Rejsen, ledsaget af et geologisk Kaart af Steenstrup, 29 større Tegninger af Kornerup og 39 Photographier af Steenstrup, tilstilledes Ministeriet den 22de Marts 1877. Alle de i Aarene 1876—78 hjembragte Mineralier og Bjergarter ere foreløbigt opstillede og ordnede som en selvstændig Samling i et af Indenrigsministeriet dertil overladt Lokale i øverste Mezzanin-Etage paa Christiansborg Slot, indtil der tages nærmere Bestemmelse om deres Indlemmelse i de offentlige Samlinger.

[Samlingen gik tabt ved Branden 1884].

igjennem Fjelddalene. Man foretog derimod paa 3 Isbræer Maalinger af Isens Bevægelse, der ikke tidligere har været Gjenstand for en nøjere Bestemmelse i Syd-Grønland.

II. Undersøgelserne i 1877.

I Aaret 1877 undersøgte derefter den nordligste Del af Frederikshaabs Distrikt ved Assistent Steenstrup og Premierlieutenant i Marinen I. A. D. Jensen, der ved at have gjenne-gaaet Officerskolens Generalstabsafdeling er godt hjemme i geodætiske Arbejder. Ved Siden af en almindelig Under-søgelse af den nævnte Kyststrækning og de der-værende Fjorde, var Opgaven i dette Aar ligesom i 1876, om muligt, at trænge ind paa Indlandsisen i Nærheden af Frederikshaabs Isblink eller paa et andet dertil bekvemt Punkt.

Denne Egn blev valgt til at gjentage Forsøget, fordi det alt i 1751 var lykkedes Kjøbmand Dalager¹⁾ og nogle Grøn-lændere at komme over et Stykke af Isblinken ind til nogle isolerede Fjelde, saakaldte Nunatakker. Der var saaledes Sand-synlighed for at kunne opnaa et bedre Resultat, end ved den aldeles ukjendte Isrand i Julianehaabs Distriktet; men ikke desto mindre mislykkedes ogsaa dette Forsøg paa Grund af de uforud-seelige Vanskeligheder, som dette Aars i høj Grad ustadige Vejrlig frembød, og som man paa enhver Undersøgelsesrejse i Grøn-land altid maa være forberedt paa at have at kæmpe med. Sne, Storm, Taage og Regnvejr paa den Tid af Sommeren, da Forsøget anstilledes, gjorde det umuligt for Expeditionen at trænge ind paa selve Indlandsisen, der dog her ligger nærmere ved Kysten, end paa de fleste andre Steder i Syd-Grønland.

¹⁾ Dalager: Grønlandske Relationer. 1752. S. 92, og Rink: Om Grønlands Indland. S. 33.

Saa ofte Omstændighederne tillode det, benyttedes Tiden til at foretage en paa Triangulation baseret Opmaaling af Kystlandet fra Frederikshaabs Isblink (Distriktets Nordgrændse) til Tigsaluk, hvorover Lieutenant Jensen har udarbejdet et Kaart. Der foretoges endvidere trigonometriske Højdebestemmelser af mere fremragende Fjelde samt de sædvanlige Højdebestemmelser med Barometret, Maalinger af Isbræernes Bevægelse i 4 af Syd-Grønlands Fjorde og Indsamlinger af Mineralier og Bjergarter.

Til dette Aars Arbejder maa endnu føjes Udgivelsen af Gieseckes Dagbog (25 Ark) med 3 Kaart, der var færdig ved Aarets Slutning.

Forinden vi gaa over til at omtale Planen for Arbejderne i 1878, er det nødvendigt at give en Fremstilling af, hvad der tilsigtes ved de nævnte Recognosceringer af Indlandsisen.

Om man overhovedet vil være istand til fra Vestkysten at kunne naae Østkysten ved en Vandring tværs over Indlandsisen, er et Spørgsmaal, som ikke kan besvares definitivt, saalænge man ikke har erhvervet sig nøjere Kjendskab til dens Beskaffenhed paa flere Steder nærmest den beboede Del af Vestkysten. Saavidt man veed, er Afstanden over til Yderlandet paa Østkysten fra

Julianehaab paa 61° N. B.	c. 20 Mil.
Godthaab — 64° —	c. 60 —
Jakobshavn — 69° — }	120—150 —,
Upernivik — 73° — }	

saa at en slig Isvandring synes lettest ndførlig i den sydlige Del af Grønland. Selv om man havde den Overbevisning, at den enten er aldeles umulig eller forbunden med saa store Farer og Bekostninger, at det derved vundne Udbytte ikke kan siges at staa i et nogenlunde rimeligt Forhold dertil,

vilde det dog være urigtigt af den Grund at opgive Forsøgene paa at udforske denne Isørken saalangt som muligt. Endskjøndt de Isbræer, der forekomme i Norge og Schweiz kun ere ubetydelige, hvad Mægtigheden og Størrelsen angaar, i Sammenligning med de grønlandske, have de dog ikke desto mindre i dette Aarhundrede været Gjenstand for en Mængde detaillerede Undersøgelser med Hensyn til deres Oprindelse, physiske Beskaffenhed, Temperatur- og Højdeforhold, deres Bevægelse og Indvirkning paa Landenes Overfladeforhold, de ved dem frembragte Moræner, o. a. m. Om alt dette haves kun ganske enkelte Undersøgelser for den Isbræes Vedkommende, der maa betragtes som den største, der eksisterer paa den bekjendte Del af Jorden, og som ovenikjøbet støder op til Landstrækninger, der ere underlagte den danske Krone. Der er flere geologiske Spørgsmaal, vedrørende de skandinaviske Dannelser og ikke mindst Overfladens Oprindelse i Danmark, der paa det nøjeste ere knyttede til en fordums Isbedækning over alle de skandinaviske Lande, og flere af disse Spørgsmaals Besvarelse eller Belysning opfordrer særligt til at anstille detaillerede Undersøgelser af den grønlandske Indlandsis. Det er derfor ingen Overdrivelse at sige, at man har Ret til at vente, at Danmark vil bidrage til Udforskningen af Indlandsisen i Grønland og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, naturligvis i et Omfang, der svarer til Landets pekuniære Ressourcer.

Da den før omtalte Recognoscering af Isranden i 1877 kun mislykkedes paa Grund af Vejrligets Beskaffenhed, var det vor Overbevisning, at man ikke burde lade sig afskrække fra at gjentage Forsøget i 1878, saameget mere som der nu var indvundet en Del Lokalkundskab ved Frederikshaabs Isblink, der syntes at give godt Haab om et bedre Udfald under nogenlunde gunstige Vejrforhold, hvilket ogsaa medundertegnede Rink har antydnet i Afhandlingen: «Om Grønlands Indland».

III. Undersøgelserne i 1878.

Som vi under 12te April d. A. tillode os at tilmelde det høje Ministerium, afsendtes der iaar en mindre Expedition til Nord-Grønland og en større til Syd-Grønland. Ved denne Deling af Arbejdet gik vi iblandt andet ud fra den Betragtning, at selv om Vejrliget skulde vise sig at være ugunstigt paa det ene Sted, var der dog nogen Sandsynlighed for, at det kunde være bedre paa det andet, og som Følge deraf større Udsigt til at vinde flere Resultater.

Det overdroges Assistent Steenstrup, der to Gange havde foretaget Undersøgelser i Nord-Grønland, at berejse Umanaks Distrikt og navnlig Umanak-Fjordens saagodt-som ukjendte nordlige Forgreninger, og det blev besluttet, at han skulde overvintre i Umanak, men uden at faa nogen Ledsager herfra, hvortil Pengemidlerne ikke kunde strække til. Endvidere skulde han i Vinteren 1878—79 foretage Slæderejser ind til de store Isstrømme i den indre Del af Umanak-Fjorden, for der at undersøge Isens Bevægelse paa denne Aarstid. I det Hele taget har man kun en eneste lagttagelse heraf, foruden et løst Overslag af medundertegnede Rink over de kalvede Isfjelde, nemlig den af den norske Geolog Helland foretagne Undersøgelse i Sommeren 1874, der har givet nogle aldeles uventede Resultater; men de trænge i høj Grad til at suppleres ved fortsatte og til forskjellige Aarstider foretagne Maalinger.

At lade Steenstrup vende tilbage hertil iaar, var saagodt-som ugjærligt, da han saa ikke med Sikkerhed vilde kunne have regnet paa at have mere end en Maanedes Arbejdstid. Paa Grund af det fjerne og næsten ubeboede Terræn, han undersøger, have vi til Dato kun modtaget den Efterretning fra ham, at han er kommen i god Behold til Godhavn, har foretaget nogle Undersøgelser i Vaigat i Tidsrummet fra d. 4de—15de Juli og stod ved Brevets Afsendelse (d. 17de Juli) i Begreb med at rejse til Svartenhuks Halvø.

Premierlieutenant Jensen erklærede sig villig til at overtage Ledelsen af den anden Expedition, hvis Opgave var at skulle undersøge Kyststrækningen fra Ameralik-Fjorden i Godthaabs Distrikt til Tiningnertok, Syd for Frederikshaabs Isblink, samt foretage en eller flere Vandringer ind over Randen af Indlandets Isdække. Han fik til Ledsagere Cand. Kornerup, der deltog med Steenstrup i Undersøgelserne 1876, og Architect Groth, der begge ere fortrinlige Tegnere og i Besiddelse af alle de Egenskaber, der maatte gjøre dem særdeles skikkede til at assistere Lieutenant Jensen. Den første er tillige Mineralog.

Denne Expedition er lykkelig vendt tilbage hertil fra Grønland den 22de September, og de gode Forhaabninger, vi nærrede om den, ere heller ikke blevne skuffede. Af de os tilstillede foreløbige Indberetninger skulle vi her tillade os at anføre det væsentligste.

Efter Ankomsten til Godthaab den 21de April fandtes Landet overalt dækket af et betydeligt Snelag, og da det desuden som oftest var 5° Kulde, kunde der endnu ikke være Tale om at tænke paa en Recognoscering af Isranden. Man skred derfor til at foretage Opmaalinger og geognostiske Undersøgelser i den nærliggende Ameralik-Fjord i Tidsrummet fra den 28de April — 12te Maj, og fortsatte dem i hele den sydlige Del af Godthaabs Distrikt. Der tilsigtedes derved at forbinde Arbejderne i 1877 og 1878 med hinanden, saa at de kom til at omfatte hele Kyststrækningen fra Godthaabs-Fjorden til Tigsaluk i Frederikshaabs Distrikt, der er omtrent 50 geographiske Mil i lige Linie mellem Yderpunkterne, medens den naturligvis i Virkeligheden er langt større, naar de mange, dybe Fjorde medregnes. — — — ¹⁾

¹⁾ Her er udeladt en kort Meddelelse om Expeditionens Forsøg paa at trænge ind paa Indlandsisen, da der i de følgende Afsnit gives en fuldstændigere Fremstilling deraf.

Af Indberetningen sees, at det er lykkedes Lieutenant Jensen at komme ikke mindre end omtrent 10 Mil i ostnordostlig Retning ind paa Indlandsisen, hvilket er ikke saa lidt længere, end man nogensinde tidligere har været. Dette skyldes udelukkende den Energi, Udholdenhed og det Mod, alle Expeditionens Medlemmer have lagt for Dagen; men navnlig fortjener Lieutenant Jensen særlig Paaskjønnelse for den Omsigt, hvormed han har ledet dette Foretagende og ført Expeditionen i god Behold tilbage til Udgangspunktet.

Hovedinteressen drejer sig selvfølgelig om de derved indvundne Resultater. Hvis Rejsen var blevet foretaget ind over jævne Partier af Indlandsisen, hvor ingen Nunatakker findes, vilde der have været færre Vanskeligheder at overvinde, og det vilde sandsynligvis være lykkedes at trænge endnu længere ind i østlig Retning¹⁾; men Expeditionen havde da ikke haft Lejlighed til at anstille lagttagelser over interessante Bevægelsesforhold og Morænedannelser, der væsentligst skyldes Tilstedeværelsen af de mange spredte Nunatakker i denne Egn.

Af andre Arbejder, som Expeditionen i denne Sommer har foretaget, skulle vi nævne Saltbestemmelser af Vandet i Atlanterhavet og de grønlandske Fjorde, Dybdemaalinger i Sermilikfjorden, Fiskefjorden og Bjørnesundet (Agdlumersat), Temperaturbestemmelser, talrige terrestriske Observationer baade til Sted- og Højdebestemmelser, Undersøgelser af Phænomener, der tyde paa ældre Isbræers større Udbredelse end nu til dags, Indsamling af Mineralier (deriblandt Turmalin og Beryl i store Krystaller fra nye Findesteder), Bjergarter og Planter fra hele den undersøgte Strækning.

Planterne fra Nunatakkerne give interessante Oplysninger

¹⁾ Ved at betragte Kaartet C, hvorpaa Isvandringen er aflagt, seer man, hvor store Strækninger Expeditionen var istand til at tilbagelægge paa de Steder, hvor den var længst borte fra Nunatakkerne.

om Væxtlivet paa disse, 10 Mil fra Kysten isolerede, Klipper, som sandsynligvis i Aartusinder have være adskilte ved Indlandsisen fra direkte Forbindelse saavel med Vest- som Østkysten.

Baade Cand. Kornerup og Architect Groth have afgivet en Mængde udmærkede Skizzer, der tjene til at belyse fysiske og geognostiske Forhold i alle de Egne, Expeditionen iaar har undersøgt. Af økonomiske Grunde see vi os for Øjeblikket ikke istand til at offentliggjøre saa mange af dem, som det kunde være ønskeligt, men de ville maaske senere kunne finde en saadan Anvendelse og ere deponerede i det mineralogiske Museum. Alle Kaartene afgives til Søkaartarchivet, hvis Chef har viist Expeditionerne megen Imødekommen i flere Henseender.

Hovedresultaterne af, hvad der er udrettet i de forløbne tre Aar ere altsaa:

- 1) Udgivelsen af Gieseckes mineralogiske Rejse i Grønland i Aarene 1806—1813 med biographiske Meddelelser om Giesecke af Johnstrup, og de grønlandske Stednavnes Retskrivning af Rink;
- 2) Geognostiske Undersøgelser af en Del af Julianehaabs og Godthaabs Distrikter ved Steenstrup og Kornerup og Optagelsen af geognostiske Profiler og Skizzer ved Kornerup og Groth;
- 3) Kaart over de ovennævnte Partier med talrige Højdebestemmelser ved Steenstrup, Holm og Jensen;
- 4) Lieutenant Jensens Kaart over et Parti af Indlandsisen, hvorpaa to Vandringer foretoges i Juli og August d. A.;
- 5) Maalinger af Isbræernes Bevægelse i flere Fjorde i Syd-Grønland og Morænernes Beskaffenhed og Højde ved Steenstrup, Jensen og Kornerup;
- 6) Indsamling af Mineralier og Planter, Temperatur- og Saltvandsbestemmelser, Dybdemaalinger og

Afbildninger af nordiske Ruiner med tilhørende Maal; hvortil komme

- 7) de paabegyndte Undersøgelser af Steenstrup i Nord-Grønland, hvorom der, som sagt, først kan ventes Underretning til næste Aar.

Alt, hvad der saaledes er udrettet i disse Aar, er tilvejebragt ved forholdsvis smaa Midler i Sammenligning med, hvad andre Nationer offre paa lignende Undersøgelser. Der har været tilstræbt, at de afpassedes efter vore egne Forhold, og at ikke større Foretagender sattes i Værk, førend der var Sandsynlighed for, at de vare gennemførlige. Under Forudsætning af, at de nødvendige Midler ville blive bevilgede, have vi tænkt os, at Undersøgelserne i Aaret 1879 nærmest skulle være rettede paa at udforske en Del af Strækningen mellem 66° og 68° N. B., navnlig Partiet mellem Colonierne Holstensborg og Egedesminde, der saagodtsom aldrig har været besøgt af Europæere, og at mulig en af Expeditionens Deltagere derefter vil tilbringe Vinteren 1879—80 ved Jakobshavn i Nord-Grønland, for iblandt andet at foretage Undersøgelser af den nærliggende Isstrøm og Isfjord.

Commissionen for Ledelsen af de geologiske og geographiske
Undersøgelser i Grønland, d. 22de Novbr. 1878.

Fr. Johnstrup.

N. F. Ravn.

H. Rink.